

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 247.

Tredie Sæssion.

74de Møde.

Løvedagen den 7de Februar.

(Fortf.)

With: Efter hvad der allerede er yttret, troer jeg, det er aldeles klart for Thinget, at her kun er Spørgsmaal, enten om at Alt, angaaende dette Punkt, skal blive ved det Gamle, hvorved Lehnbesidderne altsaa som saadanne skulle have Sæde i Amtsraadene, og Sædegaardseierclassen kun skal omfatte de Personer, som have 25 Tønder Hartkorn eller derover, eller om man vil antage det Udkast, som Regjeringen har forelagt. Det er Marsagen til, at jeg tilligemed 14 andre Medlemmer have stillet det foreliggende Endringsforslag, idet vi fandt, at der dog altid var vundet Noget ved, at denne Lov kom ud, idet den Meningsforskjellighed, som vi af den ærede Indenrigsminister have hørt har fundet Sted i Regjeringen om, hvorvidt navnlig Lehnbesidderne som saadanne ifølge Grundloven vare udelukkede fra som fødte Medlemmer at deeltage i Amtsraadsforhandlingerne, derved afgjordes. Man har ogsaa undertiden seet, at Sædegaardseierclassen, som skulde vælge Personer af dens Midte til at indtræde i Amtsraadet, var saa lille, at Valget næsten blev latterligt, naar for Exempel To mødte, som skulde vælge Een af de samme To; derfor har jeg troet, at det var gavnligt, at denne Klasse blev udvidet derved, at Gaarde med imellem 20 og 25 Tønder Hartkorn medtoges. At gaae dybere ned, har man ikke troet at burde tilraade efter den bestemte Modstand, som en Nedgaaen til 12 Tønder Hartkorn har mødt fra Regjeringens Side. Spørgsmaalet er altsaa, mine Herrer! om De ingen Lov ville have, eller om De ville have Loven saaledes, som den er forelagt af Regjeringen. Jeg troer,

at der er nogen Grund til at modtage denne Lov, som den forelægges af Regjeringen, og derfor have vi stillet Endringsforslaget. Jeg seer vel, at der fra en anden Side er stillet Endringsforslag om, at §§ 2, 3 og 4 skulle udgaae, og at følgelig hele Forandringen skulde bestaae deri, at Lehnbesidderne blive udelukkede fra som saadanne at deeltage i Valget, men jeg veed dog ikke, hvorfor man ikke skulde medtage den virkelig gavnlige Forbedring, som Udvidelsen af Sædegaardseierclassen vil medføre.

J. A. Hansen: Jeg kan ikke være enig med den sidste ærede Taler i, at der vilde være vundet Noget, ved at tage Loven saaledes, som den er forelagt af Regjeringen (Hør!). Den ærede Ordfører har meget stærkt og rigtigt udhævet det, der i Særdeleshed gjør, at man ikke kan være tjent med at gaae ind paa Loven saaledes; det er nemlig ikke saameget paa Grund af Spørgsmaalet om Valgbarhedsbegrænsningen, som det er paa Grund af Spørgsmaalet om Bælgerbegrænsningen. Her stæbes, som han har gjort opmærksom paa, en heel ny Bælgerklasse, hvorfra man udelukker dem, der staae under denne bestemte Grændse. Det er det farlige Princip, der ligger deri, som gjør, at man efter min Formening paa det Bestemteste maa modsætte sig en Lov, der har en saadan Begrænsning. Da det altsaa er givet, at man ikke for Diebliffet kan faae en Lov i den Form, hvori den er vedtagen ved anden Behandling her i Thinget, saa troer jeg, at man ikke skal tage nogen saadan Lov som den, der er budt af Ministeriet; ligesom Regjeringen ikke vil bøie sig, som det hedder, over mod Thinget i dette Stykke, saaledes mener jeg, at Thinget heller ikke skal bøie sig over imod Ministeriet i dette Stykke. Efter min Formening er Spørgsmaalet derfor